

Voor altijd samen

Amir was blij dat hij in de tempel aan zijn gezinsleden verzegeld zou worden.

Olivia Kitterman

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in Italië.

Amir hield mama's hand vast terwijl ze door de luchthaven van Rome (Italië) liepen. Ze waren net uit Griekenland aangekomen. Ze gingen naar de tempel om zich daar als gezin te laten verzegelen! Zijn zus was zelfs van ver gekomen om zich aan hen te laten verzegelen.

'Waar is oma?' vroeg Amir toen hij om zich heen keek. Hij wipte op en neer. Hij was dolenthousiast!

'We vinden haar wel', zei mama.

'Oma' was niet echt Amirs oma, maar hij vond het fijn om haar zo te noemen. Ze was zijn zendingengel! Ze had hun gezin over het evangelie verteld. En nu hielp ze hen om voor het eerst naar de tempel te gaan!

'Daar is ze!' riep Amir. 'Hallo, oma!'

Amir zwaaide. Zuster Bush zwaaide met een grote glimlach terug. Ze liep naar hen toe en gaf Amir een knuffel. 'Ben je er klaar voor?'

'Ja!' zei Amir.

Zuster Bush vroeg een taxichauffeur om ze naar de tempel te brengen. Amir ging naast zijn zus zitten. Al gauw maakte de taxi een bocht en kon Amir de tempel zien. De tempel was groot en prachtig.

'Hij ziet er nog beter uit dan op de foto's!' zei Amir.

Amir wandelde samen met zijn gezinsleden over het tempelterrein en ze namen wat foto's. Ze hadden al zo lang naar deze dag uitgekeken.

Toen het tijd was om naar binnen te gaan, had Amir het gevoel dat hij de hemel binnenliep. De binnenkant was schoon en helder. De tempelwerkers waren erg vriendelijk. Amir had het gevoel dat zijn hemelse Vader over hem waakte. Hij voelde zich veilig.

Amir wachtte terwijl zijn ouders en zus naar een ander deel van de tempel gingen. Twee vriendelijke tempelwerkers bleven bij hem en gaven hem witte kleding. Ze lieten hem een video over Jezus Christus zien. Hij voelde zich vredig.

Toen het zover was, brachten de tempelwerkers hem naar boven. Amir probeerde in de schilderijen

Jezus te vinden. Hij vond het fijn dat hij wist dat hij in het huis van God was.

Ze liepen een prachtige kamer binnen. Er hing een grote fonkelende kroonluchter aan het plafond. Aan de muren hingen twee grote spiegels tegenover elkaar. De anderen stonden al te wachten.

Mama en papa knielden aan een altaar dat met zachte stof bedekt was. Ze hielden elkaars hand vast. Een tempelwerker vroeg Amir en zijn zus om bij hen aan het altaar te knielen. Het voelde alsof ze na een lange tijd weer herenigd werden.

Amir huilde van blijdschap. De anderen leken ook blij. Hij wist dat het warme gevoel van de Heilige Geest kwam. Hij was blij dat ze er allemaal bij konden zijn.

Toen het tijd was om terug naar Griekenland te gaan, gaf Amir zijn oudere zus een knuffel om afscheid te nemen. Hij was verdrietig omdat ze moesten gaan. Maar hij wist dat ze dankzij de tempel op een dag voor altijd samen zouden zijn. ●

Naar de tempel

De tempel is een heilige plek waar we meer over onze hemelse Vader te weten komen. Om naar binnen te mogen, heb je een speciaal papiertje nodig dat **een tempelaanbeveling** wordt genoemd. In het jaar dat je 12 wordt, kun je een afspraak maken met je bisschop of gemeentepresident voor een aanbeveling om in de tempel te dopen. Wanneer je als gezin aan elkaar wordt verzegeld, kun je speciale toestemming krijgen om naar de tempel te gaan.

